

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2023. november 5.

Kálmánháza, Mandabokor

Cím: Fegyelem – figyelem, fegyelem - kegyelem

(1. dia) „¹⁵„Ha vétkezik atyádfia, menj el hozzá, intsd meg négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyádfiát. ¹⁶Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, hogy két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást. ¹⁷Ha nem hallgat rájuk, mondd meg a gyülekezetnek. Ha pedig a gyülekezetre sem hallgat, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt.” Mt 18,15-17

Szeretett Gyülekezet!

Mai istentiszteletünkön egy nagyon nehéz témáról szeretnék szólni. Nagyon nehéz, mert gyülekezeteinkben, egyházunkban kevésbé, vagy inkább nem szoktuk gyakorolni, kevésbé, vagy inkább nem beszélünk róla. Sokszor szélsőségekbe szoktunk esni ezen a területen, mert vagy mindent elnézünk, a szőnyeg alá söpörjük, nem akarunk róla tudomást venni, szemet hunyunk dolgok felett, vagy átesünk a másik oldalra, és törvényeskedünk, szeretetlen, irgalmatlan módon, ítélkezve

fordulunk a másik ember felé. Sajnos nem kap elég teret a gyülekezeteinkben, mert nem szeretjük felvállalni, nincsen sokszor elég lelki bátorságunk hozzá és a fogadó fél is inkább megsértődik, tolakodásnak veszi, minthogy Isten jelenlétében a testvérszeretetet vélné felfedezni. Szeretnék ma nektek beszélni **(2. dia)** a gyülekezeti fegyelemről. A fegyelem mindig kulcs-kérdés **(3. dia)** egy ember, egy család, egy gyülekezet életében. Nincsen rosszabb egy fegyelmezetlen embernél, családnál, gyülekezetnél, mert azt gondolja, hogy mindent megtehet, nem lehet fegyelmezni, nem lehet inteni, figyelmeztetni, rendre utasítani. Az én feladatom ma, hogy a gyülekezeti fegyelemről beszéljek, mert a Krisztus-testében – ahogy az egyházat szoktuk ábrázolni – a fegyelem lételem. A fegyelemben fontos **(4. dia)** a figyelem, mégpedig a tekintetben, hogy felelősséggel tartozunk egymás iránt. Ez nem azt jelenti, még mielőtt valaki félre értené, hogy egy gyülekezetben a keresztyének árgus szemekkel figyelik egymást, hogy mikor lehet egymást fegyelmezni, rendre utasítani és lelki „rendőrséget” játszunk.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(5. dia) A fegyelem nem lelki rendőrségsdi! A fegyelemhez **(6. dia)** figyelem kell, a figyelem pedig az egymás iránti felelősségből fakad. Felelősséggel tartozunk egymás iránt egy gyülekezetben és ez az egymás iránt érzett szeretetből fakad. Ha a **(7. dia)** fegyelem és a figyelem összetartozik, akkor így tartozik össze **(7/a dia)** a fegyelem és a kegyelem! A figyelemben a **(7/b dia)** felelősség, a kegyelemben **(7/c dia)** a szeretet és az irgalom kell, hogy megjelenjen. Ez az **(8. dia)** egy-egy betű nélkülözhetetlen, hogy egy gyülekezetben fegyelem és rend legyen. Miért fontos ez? Azért, mert a Szentírás is ezt tanítja és mi szeretnénk az Isten Igéjéhez hűen élni! A gyülekezeti életről nagyon világosan tanít a Biblia.

Egy gyülekezetben az egymás iránti felelősséghez az „egymással” foglalkozó igeszakaszok is hozzá tartoznak. Erről tanít a Biblia!

- **(9. dia)** Intenünk kell egymást
  - o „²⁴Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

buzdítsuk. ²⁵**Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást; annyival is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap.”** Zsid 10,24-25

- **(10. dia)** Imádkoznunk kell egymásért
  - o „...és imádkozzatok egymásért...” Jk 5,16
- **(11. dia)** Szeretnünk kell egymást
  - o „...szeretemben szolgáljatok egymásnak...” Gal 5,13
  - o „²teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel...” Ef 4,2
  - o „...az igazság iránti engedelmességgel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartóan, tiszta szívből szeressétek...” I Pt 1,22
- **(12. dia)** Tanítanunk kell egymást

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

- „¹⁶A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel,” Kol 3,16
- „¹⁴Én pedig, testvéreim, magam is meg vagyok arról győződve, hogy ti is telve vagytok jóssággal, telve a teljes ismerettel, és hogy egymást is tudjátok tanítani.” Róm 15,14
- **(13. dia)** Építenünk kell egymást
  - „¹⁹Azokra a dolgokra törekedjünk tehát, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják.” Róm 14,19
  - „¹¹Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is.” I Thessz 5,11
- **(14. dia)** Bocsássunk meg egymásnak
  - „...legyetek egymáshoz jósságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan

Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban.”

Ef 4,32

- **(15. dia)** Figyelmeztetnünk kell egymást
  - „¹Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illetet szelíd lélekkel.” Gal 6,1
  - „¹⁵„Ha vétkezik atyádfia, menj el hozzá, intsd meg négyszemközt...” Mt 18,15

És itt térünk át a mai témánkhoz, amit szeretnék nagy szeretettel, de kellő hangsúllyal megközelíteni és tanítani úgy, hogy mindeközben nekem is erre van szükségem, és sem vonhatom ki magam mind a fegyelem, mind a szeretetben való fegyelmelés alól.

Két fontos oldalról szeretném megközelíteni **(16. dia)**

- Miért fontos egy keresztyén ember életében a fegyelem?

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

- Hogyan valósulhat meg biblikus módon a fegyelmezés egy gyülekezetben?

Nézzük először az elsőt (17. dia), mert a legfontosabb a fegyelem kérdésében, hogy (17/a dia) Isten először is engem fegyelmezzen. (17/b dia) Az én életem legyen rendben, én éljek engedelmisségben, én éljek alázatban. Mert a fegyelmezéshez hiteles élet, engedelmisség és alázat szükséges! Csak az tud hitelesen fegyelmezni, szeretettel inteni, helyre igazítani, aki maga is ebben a fegyelemben él, aki szeretettel inthető és helyre lehet igazítani.

Két nagyon fontos Ige legyen mérvadó mindig számunkra (18. dia):

„¹¹Az ÚR intését meg ne vesd, fiam, és dorgálását meg ne utáld! ¹²Mert akit szeret az ÚR, azt megdorgálja, de mint apa a fiát, akit kedvel.” Péld 3,11

„Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged, ⁶mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad.” Zsid 12,5

A Zsidókhöz írott levélben a (19. dia) „fenyítés” szót olvashatjuk, amely görögül „παιδεια” kifejezés. A „παιδεια” (19/a dia) igei megfelelője a „παιδευω”. Van áthallás, mi magyarok is használjuk ezt a szót, a „pedagógus”, aminek a jelentése: „nevel”, „tanít”, „fegyelmez”, „fenyít”.

A „fegyelmezés” szónak számunkra nagyon negatív kicsengése van, főleg, ha a fegyházra gondolunk. A Bibliában viszont szó sincs ilyesmiről. Amikor Isten fegyelmezést gyakorol, akkor nevel bennünket. Minden gyermekét neveli. A (19/b dia) „παιδεια” szó másik jelentése a „rendre utasítás”. Akit Isten rendre utasít, azt visszatereli a helyes útra.

A másik szó, amit érdemes megfigyelnünk, a (20. dia) görög „ἐλέγχω” szó, ami annyit jelent: „meginteni”, „leleplezni”, „megfeddeni”.

Ezt a szót használja Jézus is ebben a Máté evangéliumi részben (20/a dia): „¹⁵„Ha vétkezik atyádfia, menj el hozzá, *intsd meg négyszemközt...*” Mt 18,15.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Isten tehát miközben szeret, nevel, miközben nevel, int, fedd, leleplezi a bűnt az életemben, rendre utasít és ehhez különböző, a szeretet eszközeinek megannyi formájával teszi. Jób könyvében azt olvashatjuk **(21. dia)**: „...szól az Isten így is megamúgy is...” Jób 33,14, szeretetét abban is megláthatjuk, hogy nevel, int, fedd és nem engedi, hogy nőjünk mind a dudva, és életünk tele legyen vadhajtással. **(22. dia)** A kertész is azért metszi a fát, mert szereti, és azt szeretné, hogy minél több gyümölcsöt teremjen. Ez a durvának látszó beavatkozás a fa érdekét szolgálja, hiszen a fa önmagában semmit sem ér, akkor tölti be feladatát, ha minél több gyümölcsöt terem. **(22/a dia)** A sok gyümölcs termést pedig úgy lehet elérni, ha ezt a durvának látszó beavatkozást megtesszük, megmetszük. Isten is így metsz bennünket, életünk vadhajtásait, az elvadult hajtásokat, a bűn ágait le kívánja metszeni, ezért fedd, int, fenyít, rendre utasít. Ha egy hívő keresztyén eltévelyedik és vétkezik, ennek viselnie kell a következményeit, azonban, ha megvallja bűnét, Isten újra áldássá teheti a következményeket. Ő minden esetben

szeretettel jár el az övéivel. Ez fejeződik ki a 6. versben **(23. dia)**: „**‘mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti...’**” Zsid 12,6. A kérdés az – különösen a gyakorló szülők felé –, mi a szeretet? Ha hagyom a gyermekem, hogy úgy nőjön fel, mind a dudva, nem feddem, nem fenyítem, nem utasítom rendre, nem nevelem, vagy az, ha szeretettel, de rendre utasítom, fegyelmezem, intem, figyelmeztetem?! Mi a szeretet? Bízom abban, hogy nem hatott még ránk az a liberális gyermeknevelés, hogy elutasítsuk a nevelésnek minden intő, feddő magatartását a gyermekeink érdekében. Akit szeret egy szülő, azt neveli, feddi, fenyíti, inti. Ha ezt megfordítjuk („**‘mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti...’**” Zsid 12,6), akkor ez azt jelentené, **(23/a dia)** *Akit Isten nem szeret, azt nem is fenyíti meg.*

A kérdés, mi a célja Isten intésének? **(24. dia)**

1. A Krisztus-követők részesüljenek az Ő szentségéből: Ő arra törekszik, hogy felismerjük, megvalljuk és kerüljük a minket nap mint nap környékező bűnt.
2. **(24/a dia)** Isten akaratának a felismerése és cselekvése.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

3. **(24/b dia)** Békességben és örömben éljen az ember Vele és a másik emberrel.

Az Atya abból a célból neveli a gyermekeit, hogy részesüljenek az Ő szentségében. Azt is látnunk kell, hogy Isten az Ő házában, a gyülekezet közösségében szentséget vár el (életszentséget), és hogy a bűn összeegyeztethetetlen az Ő jelenlétével. Isten Gyülekezeteként az a feladatunk, hogy Isten gondolatai, szavai szerint cselekedjünk, éljünk, és vigyázzunk egymásra, szeressük egymást, szolgáljunk egymás felé.

Hangsúlyoznom kell tehát, amit korábban mondtam, **(25. dia)** először is engednem kell, hogy először Isten engem fegyelmezzen, mert én is bűnös ember vagyok, én is intésre, fegyelmezésre szoruló ember vagyok, én is bűnbocsánatra vagyok szorulva, és én is Isten kegyelméből élhetek. Ez az alázatos magatartás kell, hogy jellemezzen engem.

Ezért fontos megjegyeznünk azt az Igét, amit Jézus mondott **(26. dia)**: „⁴²**Hogyan mondhatod testvérednek: Testvérem, hadd vegyem ki szemedből a szálkát! – mikor a saját**

szemedben nem látod a gerendát? Képmutató, előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, és akkor jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd a szálkát testvéred szeméből.” Lk 6,42. Nekem mindig önvizsgálatban, bűnbánatban kell élnem, ahhoz, hogy hiteles lehessenek mások előtt. Ez nem azt jelenti, hogy én nem bukhatok el, de engedjem, hogy Isten megláttassam velem a bűneimet és tudjam őszintén megvallani, elhagyni, bocsánatot kérni. Mindig magammal kezdem, hogy másokkal folytathassam!

Így érkezünk el a másik részünkhöz **(27. dia)**: Hogyan valósulhat meg biblikus módon a fegyelmezés egy gyülekezetben? Erről már nehezebb beszélni, mert sokszor a három legfontosabb hiányzik belőlünk, **(27/a dia)** a szeretet, az irgalom és a belátás. Sokszor látom, hogy olyan irgalmatlanok, szeretetlenek, kegyetlenek tudunk lenni egymással, és valahogy inkább ez a jellemző reánk **(28. dia)**, amit itt a képen is látunk – ilyenek vagyunk sokszor! De azt is látom, hogy annyira nincs bennünk **(29. dia)** belátás, elfogadás, ha vétkeztem és valaki felhívja rá a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

figyelmem, akkor megsértődünk, duzzogunk, elhagyjuk a gyülekezetet. Ennek a két oldalnak ott kell(ene) lennie egyszerre, egyensúlyban, **(30. dia)** a szeretetnek, az irgalomnak és a belátásnak, elfogadásnak.

Ha Isten egyik gyermekénél bűnt észlelsz, ami veszélyezteti az Atyával való közösségét, a te feladatod odamenni hozzá, és segíteni neki. Nem úgy, hogy megmosod a fejét! Jézus ebben is útmutatást adott nekünk. Nekünk nem a másik fejét kell megmosnunk! János evangéliumában olvashatunk egy megrendítő történetet Jézus és a tanítványai között. Ott olvassuk ezt a mondatot **(31. dia)**: „¹⁴**Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.** ¹⁵**Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.**” Jn 13,14-15. Ahogy Ő szeretettel, irgalommal hajol le hozzánk, mosta meg a tanítványai lábát, úgy elvárja tőlünk, hogy szeretettel, irgalommal hajoljunk oda a másik emberhez. Nem a fejét kell a másinak megmosnunk, hanem a lábát és imádságban felé fordulni **(32. dia)**: „*Úr Jézus,*

szeretnék hozzád hasonlóan lehajolni, és megmosni tanítványod lábát, aki oly értékes számodra, hogy az életedet adta érte.”

Ezzel a szeretettel felemelni a másikat, segíteni a másikat, visszatéríteni a másikat nem kioktató, pökhendi, önelégült stílusban, hanem szeretettel, szelíd lélekkel. **(33. dia)** A gyülekezeti fegyelmezés célja nem az emberek kizárása, megszégyenítése, megalázása. Nem akarunk önelégültek lenni, Isten szerepében tetszelegni, és nem akarjuk gyakorolni semmilyen hatalmat, tekintélyt semmilyen Bibliának ellentmondó módon. A fegyelmezés célja az, hogy az embereket visszahozzuk a gyülekezeten belüli tiszta kapcsolatok közé.

Isten Pálon keresztül, a Galatákhöz írott levélben olyan világosan beszél erről és ad útmutatást **(34. dia)**: „¹**Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illetet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél.**” Gal 6,1. Itt a görögben **(35. dia)** a „καταρτίζω” szó áll, ami azt jelenti, „helyretesz”, azaz visszaállít korábbi állapotában. A köznapi

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

görög nyelv ezt a szót **(36. dia)** orvosi kifejezésként használta, ezzel fejezték ki, ha egy törött vagy kificamított csontot visszahelyeztek eredeti állapotába. Ugyan ez a szó olvasható a Márk 1,19-ben, amikor az apostolok **(37. dia)** „hálóikat rendezgettek”. A tanítványok egy éjszakai halászatról visszaérkezve „nagyjavítást végeztek a hálóikon, vagyis megtisztították, megjavították és összehajtogatták.

Ha látjuk valakinek a bűnét, bukását, ne nézzük közömbösen azzal a kifogással, hogy nem ránk tartozik, és nem akarunk más dolgába bele avatkozni. De ne is vessük meg, és ne ítéljük el őt a szívünkben! Ha megfizet a ballépéséért, ne mondjuk, hogy „megérdemelte” vagy „egye meg, amit főzött”! Ne beszéljük ki a gyülekezetben, ne pletykálkodjunk, ne kárörvendjünk, ne vessük ki a háta mögött vagy rosszindulatú megjegyzéseket ne tegyünk róla, mert ugyan olyan súlyos bűn. Ezért nem csak az ő bűnét, hanem az én irgalmatlan, szeretetlen, rosszindulatú szavaimat, gondolataimat, tetteimet is számon fogja akkor kérni Isten. Ezért írja Pál apostol, teszi hozzá a Gal

6-ban **(38. dia)**: „**Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél.**” Gal 6,1.

Luther Márton amikor a Galata levelet magyarázza, olyan nagy szeretettel fogalmazza meg a következőt **(39. dia)**: „*Fuss oda hozzá, tárd ki felé a karod, emeld fel, vigasztald meg édes szavakkal és öleld át, mint anya a gyermekét.*”

Pál azt írja, „**ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel.**” Lelki emberek! Szent Ágoston azt írta egy helyen **(40. dia)**: „*Semmi sem igazolja annyira, hogy valaki lelki ember, mint az, ahogy a másik vétkéről beszél – inkább a megszabadítására, mint alávetésére, inkább a megsegítésére, mint a vétkeire gondolva. A testi embert szintén onnan ismered meg, ahogyan a másik bűnét kezeli – csakis úgy, hogy megítélhesse és kárhoztassa, amint ama farizeus támadja a vámost, ahelyett, hogy szánná.*”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

A lelki ember ismérve, hogy szeretet és irgalom van a másik ember iránt és ez fogja építeni a gyülekezetet. **(41. dia)** Helye van a fegyelemnek és a fegyelmezésnek egy ember, egy gyülekezet életében, nem véltelenül olvashatunk több helyen is a Szentírásban róla és nem véltelenül tanít Jézus Krisztus is erről, mert Ő azt akarja, hogy fegyelem legyen egy gyülekezetben és fegyelem legyen a hívők életében, közösségében. Ebben példát adott, mutatott. Most, amikor úrvacsorára készülünk, akkor elsősorban önmagunkat vizsgáljuk meg, magunkban keressük a gerendát, hogy aztán a másik szemében irgalommal, szeretettel kivehessük a szálkát. Azért pedig imádkozzunk, hogy Isten adjon nekünk is és a másiknak is belátást, elfogadást!

Ámen!